

QÜESTIONS DE GRAMÀTICA

Recorrent el camí dels recursos

M'havia proposat de fer una nota sobre l'ús correcte del verb *recórrer*, en el sentit administratiu més usual, és a dir, significat "interposar recurs". En aquest cas, l'error més freqüent —o la transgressió més freqüent de les normes del català tal com les tenim ara— és usar *recórrer* amb complement directe o bé en passiva. Si bé l'ús transitiu és menys corrent, perquè es revela incorrecte amb més facilitat (tothom és capaç d'adonar-se que no és igualment pertinent "recórrer un trajecte" i "recórrer una sentència") l'ús de formes passives, que alhora suposen i emmascaren la transitivitat, és prou més corrent. Sobretot l'estructura de frase *subjecte + participi*. Com que d'entrada ho situava en l'àmbit de l'ús d'aquesta estructura de frase amb participi passat de verbs intransitius, en vaig agrupar uns quants i us els ofereixo en el quadre adjunt.

Observem-lo: la frase 1 és ben correcta, i no cal parlar-ne més. A partir de la frase 2, trobem que cada estructura de *subjecte + participi* ens suggereix dues frases subjacents: la primera, que conté el verb usat transitivament, i la segona, intransitivament. Com podem comprovar per les explicacions del significat d'aquestes frases, les que corresponen a l'ús administratiu són les segones. En el cas 2, el pas entre "l'assentament figura" i "l'assentament figurat" no és possible perquè "figura" té un aspecte *duratiu* que no admet de ser expressat mitjançant un participi passat (que té les notes de passat i/o passiu). En el cas 3, no disposem d'un verb *dictaminar* transitiu.* En el cas 4,

	<i>subjecte + participi</i>	<i>oració subjacent</i>	<i>explicació del significat</i>
1	Els vaixells arribats a port	els vaixells han arribat a port	els vaixells que eren mar endins han tocat terra
2	L'assentament figurat en els comptes	algú ha figurat l'assentament en els comptes l'assentament figura en els comptes	algú ha representat l'assentament en els comptes l'assentament apareix en els comptes
3	El projecte dictaminat	algú ha dictaminat el projecte algú ha dictaminat sobre el projecte	- ? - algú ha emès dictamen sobre el projecte
4	L'expedient informat	algú ha informat l'expedient algú ha informat sobre l'expedient	algú ha donat forma a l'expedient algú ha emès informe sobre l'expedient
5	La sentència recorreguda	algú ha recorregut la sentència algú ha recorregut contra la sentència	algú ha caminat de punta a punta de la sentència; algú ha repassat la sentència de cap a cap algú ha interposat recurs contra la sentència

encara que l'ús transitiu del verb *informar* no sigui incorrecte*, ens dona una significació diferent de la que volem expressar; igualment s'esdevé en el cas 5, amb l'agreujant que la significació és molt menys coherent.

Tornant al nostre cas, doncs, haurem d'usar *recórrer* amb preposició: *recórrer davant un jutge*, *recórrer a l'autoritat*, *recórrer contra una sentència*; evitar d'emprar el participi passat concordat amb un subjecte. La forma correcta per dir "la sentència recorreguda" és

la sentència contra la qual es recorre, o bé *la sentència objecte de recurs*. No cal dir que, bandejat l'ús passiu de *recórrer*, les formacions per l'estil de "recurrible" no són tampoc vàlides, i no les trobarem al diccionari normatiu.

O. C.
Llengua i Administració

* (Vegeu Llengua i Administració n.º 2, juny de 1982).

NOTES DEL CORRECTOR

De toponímia (II)

Reprement el meu anterior article, avui posaré en relleu els errors en què incorrem més sistemàticament. Són equivocacions profundament arrelades en la nostra cultura geogràfica.

La lectura diària dels escrits de les administracions més directament implicades en els afers municipals m'ha incitat a fer una llista de noms de localitats amb errors en l'escriptura i, segurament, també en la parla. Es tracta, sobretot, de municipis el nom dels quals sovint és tan conegut que, per aquest mateix motiu, no ens sentim inclinats a dubtar de la seva correcta escriptura i pronunciació.

Ofereixo, doncs, a continuació, una mostra significativa d'aquesta llista.

En primer lloc, alguns exemples pel que fa als errors sobre l'article davant del nom d'alguns municipis i al *de* i *del* d'alguns topònims:

"Bellmunt de Priorat" per *Bellmunt del Priorat* (Priorat)
 "Castellbell i Vilar" per *Castellbell i el Vilar* (Bages)
 "Castellet i Gornal" per *Castellet i la Gornal* (Garraf)
 "Sant Adrià del Besòs" per *Sant Adrià de Besòs* (Barcelonès)

A continuació, una sèrie de noms de municipis que, sobretot els barcelonins, accentuem erròniament. Algun error prové de la toponímia imposada per l'administració franquista. No obstant això, tots els altres i alguns més que no transcriu assenyalen com desconeixem el nom exacte de cada municipi i, així, obrim o tanquem les vocals amb accent greu o agut sense fixar-nos-hi gaire o col·loquem un accent on no correspon:

"Arnés" per *Arnes* (Terra Alta)
 "Camós" per *Camós* (Gironès)
 "Preixens" per *Preixens* (Noguera)

"Gòsol" per *Gósol* (Berguedà)
 "Forés" per *Forès* (Conca de Barberà)
 "Móra d'Ebre" per *Móra d'Ebre* (Ribera d'Ebre)
 "Móra la Nova" per *Móra la Nova* (Ribera d'Ebre)
 "Navès" per *Navès* (Solsonès)
 "Les Planes d'Hostoles" per *les Planes d'Hostoles* (Garrotxa)
 "La Sénia" per *la Sénia* (Montsià)
 "Serós" per *Seròs* (Segrià)
 "Vilamós" per *Vilamòs* (Vall d'Aran)
 "Vandellòs" per *Vandellòs* (Baix Camp)
 Tot seguit una llista que no mereix cap comentari. És prou eloqüent:
 "Bagur" per *Begur* (Baix Empordà)
 "Baronia de Rialp" per *Baronia de Rialp* (Noguera)
 "Camarassa" per *Camarasa* (Noguera)
 "Castellbell del Camp" per *Castellvell del Camp* (Baix Camp)
 "Castellar de Nug/o de Nuc" per *Castellar de N'Hug* (Berguedà)
 "Rocafort i Vilumara" per *el Pont de Vilomara i Rocafort* (Bages)
 "La Fatarella-la" per *la Fatarella* (Baix Camp)
 "Esparraguera" per *Esparraguera* (Baix Llobregat)
 "Santa Coloma de Gramanet" per *Santa Coloma de Gramenet* (Barcelonès)
 "Flics" per *Flix* (Ribera d'Ebre)
 "Parlabà" per *Parlavà* (Baix Empordà)
 "Prats i Sampsor" per *Prats i Sansor* (Cerdanya)
 "Sant Fost de Capcentelles o de Campcentelles" per *Sant Fost de Campsentelles* (Vallès Oriental)
 "La Centiu de Sió" per *la Sentiu de Sió* (Noguera)
 "Sampedor" per *Santpedor* (Bages)

"Vilaseca i Salou o Vilaseca-Salou o Vila-seca-Salou" per *Vila-seca i Salou* (Tarragonès)

Sovint es produeixen curioses confusions que cal adjudicar no pas a la casualitat sinó a la poca seguretat d'algunes persones que diàriament manegen unes quantitats notables de topònims de Catalunya. Per exemple:

- les confusions de *Montmeneu* amb *Montmaneu*. El primer és una partida del municipi de Seròs. El segon és un municipi d'Anoia.

- *Lès* amb *Llers* i amb *Lles*. Tres municipis de la Vall d'Aran, l'Alt Empordà i la Cerdanya, respectivament.

De vegades es vol fer la distinció entre *Siu-rana* (municipi de l'Alt Empordà) amb *Siu-rana de Prades* (poble del municipi de Cornudella, al Priorat) i s'escriu l'un o l'altre amb C.

I encara vull destacar un dels errors que es produeix amb més assiduitat: la santificació dels noms d'alguns municipis i localitats.

"Sant Llorenç del Penedès" per *Llorenç del Penedès* (Baix Penedès)

"Sant Llorenç de Montgai" per *Llorenç de Montgai* (Noguera)

"Santa Maria de Barberà" per *Barberà del Vallès* (Vallès Occidental)

Podríem justificar alguns d'aquests errors atenent que el desastre de l'anterior administració pel que fa també a la toponímia ens ha influït poderosament. Ho podríem justificar si no fos que avui existeixen (vegeu *Llengua i Administració*, número 8, pàgina 3) disposicions i una gran quantitat d'informació bibliogràfica que cal consultar imprescindiblement per treballar en totes aquelles qüestions relacionades amb els afers dels municipis de Catalunya.

Jaume Busqué i Barceló. D.O.G.